

[Rs. Nielsen.]

visse i Grønland gennemførte Fredningsbestemmelser, det gjaldt Grønlændere som Arbejdere i de fremmede Fiskerskibe, og det gjaldt først og sidst Færingers Adgang til, foruden Færingehavn Syd for Godthaab, at faa endnu et Støttepunkt for deres betydelige Fiskeri paa de nær Grønland liggende rige Fiskebanker. Om disse for Grønlænderfolket saa vigtige Spørgsmaal førtes en meget indgaaende og interessant Forhandling, og det lykkedes ved Imødekommen og god Villie til at forstaa hinanden at naa et Resultat, som syntes at tilfredsstille til alle Sider.

I disse Forhandlinger var det af overordentlig stor Betydning, at Færøernes Repræsentant i Folketinget, Hr. Samuelsen, som Medlem af Delegationen kunde give den berølgende Meddelelse, at Fjordfiskeriet og al Tale om Grønlænderes Beskæftigelse i Fiskerskibene var udelukket. Der ved lykkedes det at faa en enstemmig Udtalelse frem i Sydgrønlands Landsraad, og denne Udtalelse blev i de efterfølgende Forhandlinger med Sydgrønlands Komuneradaa modtaget med Tilfredshed.

Denne Udtalelse findes aftrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Der er i videste Udstrækning taget Hensyn til Grønlændernes særlige Fangstinteresser, og samtidig er der vist en Imødekommenhed, som Færøernes Repræsentant, Hr. Samuelsen, paa Færøfolkets Vegne bragte Landsraadet en Tak for.

Det vil ses i Landsraadets Udtalelse Punkt 4, at den nye Havn, der tænkes som Støttepunkt for Færingernes Fiskeri langs Grønlands Vestkyst, ikke maa ligge nordligere end Spanioløen Syd for Sukkertoppen, at denne Havn ikke maa anvises i Nærheden af beboet Plads, og endvidere forudsættes, at der gennemføres en mere effektiv Inspektion.

Nu staar det til Administrationen at foretage det videre fornødne, og det maa haabes, at det kan lykkes at føre denne Sag saaledes ud i Livet, at ingen berettigede Interesser krænkes, og saaledes, at der kan blive den bedst mulige Forstaaelse mellem Grønlænderne og det store Tal af Færøfiskere, som søger deres Erhverv deroppe langt fra deres Hjem og under saa farefulde og besværlige Forhold.

Josiassen: Selve Lovforslaget er der jo ikke noget nyt i. Det er en 4—5 Aar siden, man begyndte at give Adgang for danske Fiskerifartøjer til Fiskeri ved den grønlandske Kyst. Men som allerede be-

mærket af den ærede foregaaende Taler har man nu et nyt Spørgsmaal under Overvejelse, nemlig Bygning af en ny Fiskerihavn ved den grønlandske Kyst, særlig med Henblik paa det færøske Fiskeri. Heri kan man kun se en Villighed fra Regeringens Side, og det er jo ogsaa velbekendt, at den højtærede Statsminister med særlig Interesse vaager over grønlandske Erhvervsinteresser, ikke mindst Fiskeriet. Det er en Tilfredsstillelse, at Ministeren for Søfart og Fiskeri har lyttet til Landsraadet deroppe med Hensyn til Oprettelsen af et nyt Støttepunkt for Fiskeriet, navnlig det færøske Fiskeri. Jeg har lagt Mærke til, at den færøske Repræsentant i det andet høje Ting, Hr. Samuelsen, har dvælet ved dette Spørgsmaal og stærkt fremhævet, hvor nødvendigt det var, at en saadan Havn blev bygget. Ministeriet for Søfart og Fiskeri har allerede taget denne Plan i sin Haand og overdraget Marineministeriet at undersøge Forholdene deroppe, Dybdeforhold og lignende; der er altsaa alt muligt Haab om, at der kommer et Støttepunkt til, hvad jeg vil betragte som et stort Gode for det færøske Fiskeri ved Grønland.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ellinger: Jeg skal bemærke, at det særlige ved dette Lovforslag ikke er det, at der kan finde Fiskeri Sted mellem de af den højtærede Finansminister nævnte Breddegrader, men det vigtigste er, at det indenfor disse Breddegrader kan finde Sted paa Søterritoriet udenfor en bestemt Linie — det er jo det Spørgsmaal, der har voldt Vanskelighederne i Tidens Løb. Som berørt af de foregaaende Talere er der jo ogsaa Tale om den Mulighed, at der kan komme en ny Havn i Tidens Løb — hurtigt kan det aabenbart ikke ske — til Støtte for Færingernes Fiskeri. Jeg finder imidlertid Anledning til at udtale, at det sikkert vilde være et nok saa stort Gode for det færøske Fiskeri, om der blev oprettet en Fisketilberedningsinstitution i den Havn, som allerede findes, en Foranstaltning, der formentlig kun kunde iværksættes fra Færø Amts Side.

I øvrigt er Bemærkningerne til Lovforslaget meget klare. Der staar i Slutningen, at man vil lade Førerne af de Skibe, som erholder Tilladelse til at drive Fiskeri, faa et Eksemplar af det Kort, som ledsager Lovforslaget, „hvorefter formentlig enhver Vanskelighed ved Lovens Anvendelse i Praksis vil bortfalde“. Dertil skal jeg sige,